

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת לכוונת "עין חמד" - מקבילת ציון

פרשת שופטים - המדה שהופכת את הדין

"ושפטו את העם משפט צדק"

(דברים ט"ז, י"ח)

הצלחה בגור

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
רוח אברהם וב"מ
קסירר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת-
שלמה ודנה דוד וב"ב
י.מ.ש. כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב
עמית בן אהרון וב"ב
דני בן שושנה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה ניט
אילן בן ג'ולייט
אנאל חביבה בת שולמית
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית
שירי ימנה בת שולמית
שושנה שירה בת סילביה
אברהם גורג' בן דליה אפרת
סיון רבקה בת אלן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
שמואל אימן בן אסתר זרי
רחל מרים בת יהודית
דניאל בן שרה
נעמה בת יפה
אסף בן סופיה
דוד עומרי בן יהודית

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה ניזרי בת סטה-
מרדכי ניזרי בן פרחה-
סימי בת סוליקה
אורן בן אסתר
נעם יצחק בן רחל ברכה
שירה שילת בת אורלי
ליאור ישראל בן תמר חיה
מוריה בת רחל ברכה
אביתר חיים בן אוריין
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
משה בן נזימה
רפאל משה בן רחל
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונית בת סבירה
רפאל אבירן בן תקווה
בנימין בן ברכה
נעימה בת שרה
לימור בת פרידה
מאיה בת עדי
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
ימנה
יפה בת פדילה דליה

יושר ודנין הדבר לכף זכות, ואין כוח למקטרג
לקטרג.

ביאור דבריו של השל"ה מבוסס על העיקרון
הידוע המובא פעמים רבות בזוהר הקדוש:
"באתערותא דלתתא - אתערותא דלעילא",
כלומר, על ידי התעוררות האדם למטה
מתעוררת הנהגה מקבילה מן השמיים.

כאשר אדם מרגיל את עצמו בעולם הזה ללמד
זכות על הבריות, למצוא להם צדדים חיוביים
ולפרש את מעשיהם לטובה, הוא מעורר מידה
כנגד מידה בשמיים.

בשעה שהוא עצמו עומד לדין והמקטרגים
מזכירים את עוונותיו, מתעוררים עליו מליצי
יושר וסנגורים, הדנים את מעשיו לכף זכות
ומחלישים את כוחו של המקטרג.

אם נתחזק כבר עכשיו, בימי חודש אלול, לדון
כל יהודי לכף זכות, גם בשמיים ידונו אותנו
באותה המידה. וכפי שאמרו חז"ל: "במידה
שאדם מודד - מודדין לו" (סוטה ח' ע"ב).

זוהי אחת ההכנות הגדולות ביותר ליום הדין-
להיות סנגורים על בניו של הקב"ה, ובכך
לזכות שגם בשמיים יהיו סנגורים עלינו, ונזכה
כולנו בעז"ה להיכתב ולהיחתם לשנה טובה
ומבורכת.

בברכת שבת שלום וכתובה וחתימה טובה
הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
רב קהילת 'עין חמד'

אנחנו נמצאים בתחילת חודש אלול - זמן ההכנה
ליום ראש השנה, שבו נכתב ונחתם מה יעלה
בגורלו של האדם בשנה הבאה עלינו לטובה.

באופן טבעי עולה בלב כל אדם תחושת יראה
ופחד, שכן הוא יודע את מעשיו וחושש שמא
בשעת הדין, כאשר המקטרגים עומדים לפני כיסא
הכבוד, יבקשו לדון אותו כפי מעשיו.

אולם יש מידה אחת היכולה להפוך את הקערה
על פיה - אם נתחזק בלימוד זכות!

אנחנו קוראים בפרשתנו: "ושפטו את העם משפט
צדק" (דברים ט"ז, י"ח). מובא במדרש תנחומא:
"שיהיו מטין ומלמדין זכות לפני הקב"ה" (פרשת
שופטים, סימן ד').

בזוהר הקדוש (חלק ב', פרשת פקודי, דף רנ"ג ע"א)
כתוב: "בְּהַאי הִיכְלָא, קְיַיְמִין כְּמָה פְּתִיחִין לְכְמָה
סְטְרִין... פְּתִיחָא חֲדָא קְיַיְמָא בְּהַהוּא הִיכְלָא, וְחֲדָא
מִמֶּנָּה עֲלִיָּה, וְהַהוּא מִמֶּנָּה אֲקָרִי סְנַגּוּרָא. וְעַמִּיָּה
כְּמָה אֲלָפִין וְרַבְּבִין דְּמִמֶּנָּה עֲמִיָּה, לְמִשְׁמַע צְלוֹתֵהוּן
וּבְעוֹתֵהוּן דִּישְׂרָאֵל, כִּד אֲנוּן בְּעָקָא."

הפירוש (על פי 'הסולם'): "בהיכל זה עומדים כמה
פתחים לכמה צדדים... פתח אחד עומד באותו
ההיכל, וממונה אחד עומד עליו, ואותו הממונה
נקרא סנגוריה. ועימו כמה אלפים ורבבות של
ממונים, לשמוע את תפילותיהם ובקשותיהם של
ישראל כשהם נמצאים בצרה."

השל"ה הקדוש (שני לוחות הברית, תורה אור, פרשת
קדושים) מסביר את מעלת המידה הזו בהרחבה:
"כי כבר נודע, שהפעולה שאדם עושה למטה -
מעוררת כנגדה למעלה. ומי שיש בו מידה זו [לדון
את חבריו לכף זכות], אז אפילו נרשמים עליו
למעלה כמה עוונות שעשה, באים מליצי ופרקליטי

העלון מוקדש לעילוי נשמת
משה בן גורג'יה ז"ל

לעילוי נשמת
תמר פורטונה בת מיסה ע"ה

לעילוי נשמת
נחום בן כיריה ז"ל

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
נועה בת אסתר
ולילד אורי חיים בן שלי

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב
לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

לע"נ יוסף דהן בן רחמה ז"ל

שעות קבלת שבת			יום
20:50	20:02	18:48	י"ט
20:47	20:04	19:05	כ"א
20:50	20:05	18:59	מנוחה
20:47	20:02	19:05	כ"ב

שואל ומשיב בהלכה- סליחות - חלק ב'

על מה צריך להקפיד כשאומרים סליחות? האם מותר לאכול לפני עלות השחר ולפני אמירת סליחות?
להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו פנחסי שליט"א מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

שאלה: ?
תשובה: !

אדם שקם באשמורת הבוקר לפני עלות השחר לאמירת סליחות, ורוצה לטעום מיני מזונות קודם אמירת הסליחות – מעיקר הדין מותר. המחמיר שלא לטעום דבר מאכל, אפילו לפני עלות השחר, כדי לחוש לדברי הזהר הקדוש – תבוא עליו ברכה. לאחר עלות השחר אסור לאכול או לטעום דבר מאכל, משום שאסור לאכול לפני תפילת שחרית. אבל לשתות תה או קפה, אפילו עם סוכר – מותר אפילו לאחר עמוד השחר. מותר לשתות קפה עם מעט חלב ובלבד שיאמר קודם את ברכות השחר. אדם שאינו טועם דבר וקם לאמירת סליחות, לדעת מרן עליו לברך את ברכות התורה קודם לכן. לדעת הרמ"א, מן הדין מותר לקרוא פסוקי תחנונים בלי ברכות התורה. מכל מקום, המנהג הוא להקדים את ברכות התורה לפני אמירת הסליחות. לשיטת הספרדים, דעת מרן השולחן ערוך שצריך לברך את ברכות התורה לפני אמירת הסליחות, בגלל הפסוקים הנאמרים בהן. לשיטת האשכנזים, סומכים על שיטת המהרי"ל, שאין צורך לברך את ברכות התורה לפני פסוקים הנאמרים בדרך של ריצוי ותחנונים, ולא בדרך של לימוד.

סליחות הכתובות בארמית, כגון: "רחמנא", "דעני לעני ענין", "מחי ומסי" וכיו"ב לא יאמר אותן היחיד, מכיון שמלאכי השרת אינם מכירים לשון ארמית. כשיש עשרה מישראל, הציבור אינו זקוק לעזרת מלאכי השרת, כי השכינה שורה עמהם. יחיד אינו רשאי לומר את שלוש-עשרה מידות שבפסוק: "וְעָבַר ה' עַל פְּנוֹי" (שמות ל"ד, ו') בדרך תפילה ובקשת רחמים, אבל רשאי לאומרן בטעמי המקרא, כדרך קריאת פסוקים בלבד.

אין לכפול את הפסוק 'שְׁמַע יִשְׂרָאֵל' שאומרים בסליחות. הש"צ אומר את הפסוק פעם אחת והציבור עונים פעם אחת בלבד. אמירת הסליחות צריכה להיות בכוונה, בנחת, במתינות ובהכנעה יתירה, ובפרט כשאומרים את י"ג מידות. צריך להבין את פירוש המילים שמוציא מפיו ולומר אותן בלב נשבר ונדכה. האומרים: "עננו אבינו עננו" ו"עשה למען שמך במהירות ובחופזה – לא יפה עושים, מפני שצריך לאומרן במתינות.

בשעת אמירת הווידוי והסליחות, החי ייתן אל ליבו לפשפש ולהרהר במעשיו ולחזור בתשובה שלמה. ישתדל להוסיף במצוות ובמעשים טובים לפני יום הדין, יום שבו נשקלים זכויותיו ועוונותיו של כל אדם.

חסידים ואנשי מעשה בודקים את התפילין שלהם בחודש אלול. הכותב מכתב לחברו בחודש אלול, נוהג לכתוב בתחילתו: "לשנה טובה תִּפְתָּבוּ וְתִתְחַמּוּ".

גלות מכפרת

הצדיק רבי חיים איצקוביץ' (רבי חיים מוולוז'ין. מחשובי תלמידי הגאון מוולינה) קיבל על עצמו גלות. כאשר זוגתו שמעה על כך, היא ביקשה להצטרף אליו. ר' חיים הפציר בה להישאר בבית, מחשש שלא תעמוד בכך. כאשר התעקשה, הסכים לקחת אותה עימו, בתנאי שלעולם לא תספר מיהו. למרות ששמו התפרסם, עדיין לא הכירו את מראהו, כך קיווה שיוכל להסתיר את זהותו. באחד הימים השתתפו ר' חיים וזוגתו בסעודת מצווה של חתן וכלה. במהלך האירוע נעלם חפץ יקר ערך. החשד נפל על ר' חיים, שהיה זר במקום. הציבור העמיד אותו במרכז והם היכו אותו. אשתו, ראתה זאת מעזרת הנשים זעקה מרה: "הרפו ממנו!"

כששמע רבי חיים את זעקתה, קרא לעברה: "אל תעזי לגלות!", כשהוא מתכוון שלא תגלה את שמו וזהותו. אולם הציבור הבין שהוא אוסר על אשתו לגלות את מקום החפץ המוסתר ולכן היו אנשים שהגבירו והעצימו את מכותיהם. רבי חיים קיבל את הייסורים באהבה, אך אשתו לא יכלה לעמוד בכך, ולבסוף קראה: "הרפו מרבי חיים מוולוז'ין!". באותו רגע הבינו המכים את חומרת מעשיהם, וכי האדם שהיכו הוא הגאון הצדיק רבי חיים מוולוז'ין. הם נפלו לרגליו והתחננו שימחל להם. רבינו הורה לאשתו לחזור לביתה, מאחר שלא עמדה בתנאי שסיכם עמה. (מעובד מתוך הספר 'תוכו רצוף אהבה').

רפואה טבעית- הקשר בין מערכת העצבים וכאב - חלק א'

האם הכאב שאתם חווים יושב בכלל על מערכת העצבים? רבים חווים כאבים כרוניים – גב, צוואר, כתפיים, ראש, מפרקים, פיברומיאלגיה שרירים – מבלי שנמצא גורם רפואי ברור.

אין ייתכן שכואב, אם כל הבדיקות תקינות? מערכת העצבים משפיעה ישירות על תחושת הכאב בגוף. כשהיא נכנסת למצב של דריכות – בעקבות מתח נפשי, חרדה, עייפות מתמשכת, טראומה או תזונה לא מאוזנת – היא משדרת לגוף אותות של סכנה. השרירים מתכווצים, הנשימה מתקצרת, הדופק מואץ – והכאב מתפשט. סלעיתים מדובר בכאב פתולוגי – שנובע מדלקת או פציעה. אך ברבים מהמקרים, הכאב הוא עיצבי, מצב שבו הגוף מגיב בעוצמה לגירוי קטן, עקב רגישות יתר של מערכת העצבים. (גב' אליס אוליאל, נטרופתית ורפלקסולוגית)

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

קו לעניית 'אמן' ו'אמן יהא שמיה רבה' לאחר שיעור תורה- בזמן אמת מספר פעמים ביום 02-313-7905

העלון נמצא בחובות גדולים. בעל בית-הדפוס העלה את מחיר ההדפסה בבת אחת ב-220 ₪ לכל הדפסה

מי שיוכל לעזור, תבוא עליו ברכת טוב. למעוניינים לעזור נא להתקשר 052-7652084 או לשלוח מייל PnineEH@gmail.com

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון,

חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 א.ת.ד. 83375. משרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

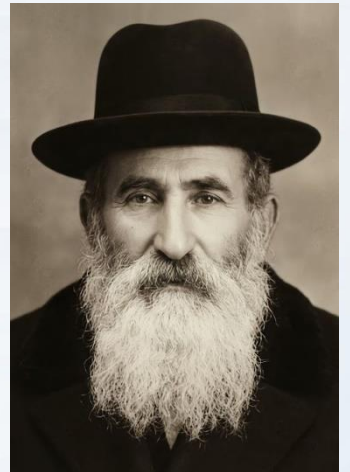
בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים – הגאון הרב אלטר אליקים שרגא שפירא זצ"ל

הגאון הרב אלטר אליקים שרגא שפירא מצ'רנוביץ זצ"ל – נולד בערך בשנת ה'תרי"ד (1854) בעיירה טלוסט. היה בן אחר בן לרה"ק רבי פנחס שפירא מקוריץ. בגיל שמונה עשרה נסמך על ידי גדולי הדור, ביניהם רבי משה תאומים (אב"ד הורדנא ומחבר שו"ת "דבר משה") ורבי יהודה לייבוש לנדא (אב"ד סדיגורה ומח"ס "יד יהודה"). ההסמכה ע"י ר' יהודה לייבוש נמשכה כחודש וחצי, ורבינו עמד בה בהצלחה. לאחר נישואיו עבר לבאקאו, ובזכות התמסרות אשתו יכל להקדיש את כל עיתותיו להתעלות בתורה הקדושה.

כך למד במשך כעשר שנים מתוך הדחק. התברך בזיכרון נדיר ובכישרונות מבריקים, וכך עלה והתגדל כאחד מגאוני דורו. לאחר מכן עבר לעיירה ויקנא שבמחוז בוקובינה, שם שימש ברבינות במשך כעשרים שנה.

השפעתו בתקופה זו הייתה עצומה, וכך גם הערכתם של גדולי דורו אליו. לדוגמה, הגאון האדיר רבי שלום מרדכי הכהן מברעזאן כינה את רבינו בשם "המאור הגדול", וכן הגאון רבי חיים מרדכי רולר (רבה של ניאמץ שברומניה) כינה אותו "הרב המאור הגדול, זקן ההוראה". גם הגאון האדיר רבי דוד מנחם מאניש באב"ד (אב"ד טארנופול) פנה אליו בתואר: "הרב המאור הגדול, חריף ובקי, משנתו זך ונקי".

בשנת ה'תרע"ד (1914) פרצה מלחמת העולם הראשונה, ורבינו ברח למורביה. בסיומה שב לבוקובינה. לאחר פטירת הגאון רבי בנימין אריה וייס (רבה של צ'רנוביץ ומחבר שו"ת "אבן יקרה") התבקש רבינו למלא את מקומו. למרות שעיר זו הייתה מעוז המשכילים, רבינו לא חת, והאמת הייתה נר לרגליו. שם פעל גדולות ונצורות לביסוס הקדושה והטהרה בעיר. רבים פנו אליו ונושעו מברכותיו. נפטר ביום ח' באלול ה'תרצ"ו (1936), בהיותו כבן 82 שנים. ציונו בעיר צ'רנוביץ, והוקם אוהל על קברו.

סבא (מצד אביו): האדמו"ר ר' דב בערצי מטלוסט. **אביו:** האדמו"ר ר' חיים שמעון. **אימו:** מרת חווה חיה. **אישתו:** מרת אסתר רחל (בת ר' ישראל הלוי סג"ל, שימש אב"ד באקאו). **מרביתיו:** האדמו"רים – אביו, ר' חיים שמעון, ר' אברהם יעקב פרידמן מסדיגורה, ר' דוד משה פרידמן מצ'ורטקוב, ר' מנחם מנדל הגר (ה'צמח צדיק'). **ילדיו:** ר' פינחס שפירא, ר' ברצי, מרת הניה (נישאה לר' יעקב מרקוס). **מספריו:** **ישם משמעון** – על התורה **מקור חיים** – מאמרים לשבתות **בית ישראל** – על התורה ושו"ת **בית יהודה** – על התורה **יקול יהודה** – שו"ת **מגילת יוחסין אהלי צדיקים** – סיפורים (הספר שהוכן על ידי הרב במקור הכיל הרבה יותר מידע, אולם חלקו הגדול נגנב בבית-הדפוס).

הרה"ח רבי שבתי שנהב סיפר כי הוריו הגיעו לרבינו לבקש את ברכתו, לאחר שאימו הפילה פעם אחר פעם בימי הריונה ולא השלימה את ימי עיבורה. רבינו ציווה על האישה לחגור חגורת ספר תורה, בירך את בני הזוג והבטיח להם שיזכו לבן זכר שיאריך ימים. מדברי רבינו לא נפל דבר. "אמי התעברה, וב"ה השלימה את ימי עיבורה, ואני הוא אותו הילד שנולד מברכת הצדיק!", סיים את סיפורו בהתרגשות ובדמעות.

רבינו ישב שעות ארוכות כשראשו שקוע בלימוד התורה הקדושה, ולא חש בנעשה סביבו. מרת אסתר רחל ליבא סיפרה כי ראתה פעם את הסבא בימי נעוריה כשהוא עוסק בלימוד הגמרא ואינו מסיר את עיניו ממנה. לידו עמדה קערת מעות שיועדה לנזקקים.

מדי פעם נכנס לחדר עני, ורבינו הכניס את ידו לקערה ונתן מטבע לאותו עני, מבלי להרים את ראשו. הנערה הבחינה כי אחד העניים שם לב שהרבי אינו מרים את ראשו, ניצל את ההזדמנות ושב יותר מפעם אחת, ובכל פעם נכנס אל רבינו והצדיק נתן לו מטבע הגונה. הילדה, שחשה כי אותו עני עושה דבר שאין ראוי לעשותו, פנתה אל הסבא וסיפרה לו על כך. הצדיק הרגיע אותה ואמר: "מה לך, ילדתי? אם יהודי מגיע לבקש יותר מפעם אחת, מן הסתם הוא זקוק לכך".

רבינו נסע כחסיד מן המניין אל האדמו"ר הזקן מצ'ורטקוב זיע"א, מרן רבי דוד משה פרידמן, שחיבבו וקירבו מאוד. לאחר פטירתו המשיך לנסוע אל בנו, הרה"ק רבי ישראל זיע"א, האדמו"ר השני מצ'ורטקוב וחבר מועצת גדולי התורה של אגודת ישראל, שאף הוא קירבו וכיבדו עד מאוד.

באחד מביקוריו של האדמו"ר מצ'ורטקוב בצ'רנוביץ, הלך רבינו לשולחן הקדוש לבילוי שבת קודש. לפתע, באמצע אמירת "שלום עליכם", התמוטט ואיבד את הכרתו. מהומה גדולה נוצרה במקום, ורופא הוזעק מיד, אך האדמו"ר מצ'ורטקוב לא הבחין כלל בנעשה והמשיך באמירתו כרגיל.

רק לאחר הקידוש ניגש אליו הרבי. כששמע כי הרופא שהוזעק קבע שכבר אין מה לעשות, הזליף לפיו של רבינו מעט מין הקידוש שנותר בגביע, ולמרבה הפלא שב רבינו להכרתו במהרה. מקורבי הרבי שמעו אותו מפטיר בלחש: "אם משהו צריך ללכת – שילך הרופא הנוכרי".

ואכן, מדברי הצדיק לא נפל דבר. הרופא הנוכרי התבקש לבית עולמו, ואילו רבינו הבריא לחלוטין. לאחר מכן, כשביקר הרבי בדוהוביץ' ופגש את מחותנו של רבינו, הרה"ח רבי אלימלך שרגא בקנרוט ז"ל, אמר לו בחיור: "הייתה לנו עוגמת נפש עם המחותן שלכם בשבוע שעבר".

כְּחָה שֶׁל סְלִיחָה

כאשר בעל הבית שמע את הדברים, אמר שאין האשמה תלויה בו כלל. הבושה שהגרוש גרם לו הייתה עצומה, בייחוד כאשר השפיל אותו ואת בני ביתו לעיני כל הנוכחים. הוא רק ניסה להציל את עצמו מן הבושה, ומדוע מוטל עליו לפייסו?

אולם היא הפצירה בו שיעשה לפניו משורת הדין, ולמרות שהוא צודק ילך ויפייס את הגרוש, ואולי הדבר יועיל להם למצוא זיווג הגון לבתם.

הבעל שמע בקול אשתו (וגם בכך היה כבר ויתור גדול, וכידוע שיש אנשים רבים העומדים על דעתם ואינם מוכנים לשמוע לקול השני), וניסה למצוא את הגרוש כדי לפייסו.

לאחר בירורים רבים נודע לו שהוא נמצא כעת מעבר לים. למרות זאת לא התרשל מלחפש את מספר הטלפון שלו בחו"ל, עד שזמן קצר טרם התקדש יום הכיפורים השיג את מספר הטלפון, התקשר אליו ודיבר עמו בידידות. במהלך השיחה ביקש את סליחתו על מה שאירע באותו יום.

הלה התפייס מיד, ואף אמר לו שבדעתו לחזור לארץ ישראל לחג הסוכות, ובעזרת ה' בחול המועד יבוא לבקרו כפי שהיה בעבר.

ראה זה פלא, מיד במוצאי היום הקדוש התקשר אחד השדכנים לביתו של איש החסד והציע בחור מצוין לבתו. השידוך מצא חן בעיניו, ולאחר בירור קצר כבר בתחילת ימי חול המועד סוכות שברו צלחת בשעה טובה ומוצלחת, לשמחת המשפחות – ממש ענבי הגפן בענבי הגפן, דבר נאה ומתקבל.

מיד לאחר החג נערכו התנאים בשמחה ובגיל. באמצע הסעודה התפרץ הגרוש אל תוך אולם השמחה כשהוא רוקד. הוא משך את אבי הבת ורקד עמו בשמחה גדולה.

לאחר כמה דקות של ריקודים, תמה בעל החסד באוזני הגרוש: "לשמחה רבה זו מה היא עושה?". היה נראה לו שגם הגרוש שרוי בשמחה גדולה, אך לא הבין על מה ולמה.

אז התבררה הישועה הגדולה. הגרוש סיפר שזה עתה הוא עצמו חוזר משמחת ה"תנאים" שלו, בזיווג שני, בשעה טובה ומוצלחת. כך יצא שבתוך תקופה קצרה כל כך, לאחר שהתפייסו זה עם זה, נושעו שניהם בישועה גדולה.

אין אנו מבינים בדרכי ההשגחה העליונה, וקרוצי חומר כמונו אינם מסוגלים כלל להבין אפילו חלק אחד מני אלפי אלפים מהנהגת שמיים.

אבל דבר אחד ברור וידוע: על ידי מידת הוויתור יכול האדם לעורר רפואות וישועות נשגבות, גם למעלה מדרך הטבע.

מִרְן הָרַב הַצַּדִּיק רַבִּי יִצְחָק זִילְבֶּרשְׁטֵיין שְׁלִיט"א (רבה של שכונת 'רמת אלחנן' בבני ברק, חבר ועדת הרבנים של בית הרפואה 'מעייני הישועה' וחבר מועצת גדולי התורה של דגל התורה) **סיפור מדהים על כוחה של הסליחה ועד כמה עלינו להיזהר במצוות שבין אדם לחבירו. מעשה שהיה – כך היה:**

יהודי בר-אוריין וירא שמיים, בעל חסד גדול מאוד, מחשובי תושבי העיר בני ברק, פתח בטוב ליבו את שערי ביתו לרווחה לכל נשברי לב.

אנשים אלו שמחו מאוד על הבשורה הטובה, ובאו לביתו בקביעות כדי לאכול סעודות מזינות ובריאות. בין המתארחים הקבועים בביתו היה גם אדם גרוש, קשה רוח, שאכל על שולחנו בקביעות.

פעם אחת, כאשר אותו גרוש הגיע לביתו, היה במצב רוח ירוד ומדוכא. רצה ה' יתברך שדווקא אז אחד מבני הבית פגע בו בשוגג, הקרוב לאונס.

הגרוש התפרץ על איש החסד ובני ביתו, ובחרב פיפיות החל לגנות אותם ולדבר אליהם דברים קשים כגידים, בנוכחות כל הסובבים.

בעל הבית נכח באותו זמן בביתו. כאשר שמע את דבריו של הגרוש, צר לו מאוד על שאין באדם זה אפילו מעט הכרת הטוב על כל מה שהוא ומשפחתו גומלים עמו, שהרי בכל יום הוא סועד את ליבו על שולחנם.

בשעת צערו וכעסו גם הוא לא יכול היה להתאפק, והשיב לו פי שניים ברוחו. מתוך כך התחילו שניהם לריב בחרבות לשונם, ודברי שניהם צרמו את האוזניים.

בסופו של דבר יצא הגרוש מביתו בזעם ולא חזר אליו עוד, ובעל הבית גם הוא לא חיפש אחריו, בשל אותו אירוע שנצרב בזיכרונו.

עברו ימים, ובתו של בעל הבית הגיעה לפרקה. למרות שהייתה כלילת המעלות, בעלת מידות טובות ובעלת חסד עצום, וכולם גמרו עליה את ההלל, לא הצליחו למצוא לה שידוך הגון.

בערב היום הקדוש פנתה בעלת הבית לבעלה. היא אמרה שהקושי למצוא שידוך לבתם אינו כדרך הטבע, שכן כשמדובר ב"סחורה" טובה כל כך, רבים וטובים היו צריכים "לקפוץ" על שידוך זה.

היא סברה לתלות את סיבת הדבר בכך שבעלה בייש את הגרוש בדברים בוטים, ומאחר שנפגע, הכביד את ליבו, ולכן אינם מוצאים שידוך לבתם.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל
פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל
יצחק יצקן בן רחל ז"ל
אברהם בן יונה ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה
שני בת שמעון ע"ה
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
יעקב בן אסתר ז"ל
אביגדור בן ג'ולי ז"ל
רחל רפאת בת השמת ע"ה
מרים בת שרה ע"ה
פבי מלכה בת מזל ע"ה
נעמי בת כותן ע"ה
משה בן רוזה ז"ל
סעידה בת בסס ע"ה
בתיה (מרדה) בת שמחה ע"ה
יוסף יחזקאל בן אסתר ז"ל

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל
זהבה בת שושנה רייזל ע"ה
עמירם בן דבורה ז"ל
ר' שאול בן סילביה זצ"ל
שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה
אסתר בת גולה גאולה ע"ה
יוסף בר סעדה ז"ל
שלום בן אסתר ז"ל
אריה בן מרים ז"ל
אלון בן סעדה ז"ל
אילנה (מחזורה) בת שרה ע"ה
מאיר בן נעמי ז"ל
שפרה בת פסיה ע"ה
שרה גבריאל בת נאוה ע"ה
כל נשמות עם ישראל

הרב יוסף בן יוסף ז"ל
יצחק בן ברקוב דב ז"ל
מאירה בת יפה ע"ה
אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל
צדיק חכם בן חזלה ז"ל
דוד בר חסיבה ז"ל
חוה בת יעקב צבי ע"ה
יצחק בן מישא אסתר ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה
יעקב בן נעמה ז"ל
דוד יצחק בן פרחת ז"ל
גורג'יה בת נעמה ע"ה
אליאור בן פרידה ז"ל
שושנה בת נעמי ע"ה
בנימין בן דב ז"ל
רגוריי צבי בן מרים ז"ל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
רחמים בן רחל ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל
ר' עוליאל ישעיה בן סטה מקנין זצ"ל
אביחי בן אסתר ז"ל
יצחק בן פנינה ז"ל
חי זידי בן קלרה ז"ל
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה
ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל
אורה בת נעמה ע"ה
מישא אסתר בת זהרה ע"ה
מסעוד בן יקוט ז"ל
רחמה בת מסעודה ע"ה
סעידה בת תופחה ע"ה
אליהו בן חיים משה גרשון ז"ל
נועה בת עישה ע"ה

הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל
שמואל בן רבקה ז"ל
רפאל בן אסתר ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
קסאנס בת דג'טו ע"ה
סוליקה בת עישה ע"ה
שרה בת נרקיס ע"ה
יעקב בן סלימה ז"ל
ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה
יהודה בן סעידה ז"ל
עפאת בת השמת ע"ה
חיים חמוטל בן רינה ז"ל
ישראל בן חיים משה גרשון ז"ל
נעמה בת שרה ע"ה
דניאל בן מיה ז"ל